

بررسی جامعه‌شناسنخانی رفتار بیماری زنان نابارور (مورد مطالعه: مراجعه‌کنندگان به مراکز ناباروری استان مازندران)

امیر ملکی،^۱ سیده زهره بزرگ‌نژاد^۲

تاریخ دریافت: ۹۱/۱۲/۱۳، تاریخ پذیرش: ۹۲/۱۱/۳۰

چکیده

رفتار بیماری بهمثابه فرایندی مشتمل بر مراحل ادراک علائم، اسناد معنا، بیان، واکنش‌های مقابله‌ای و رفتار کمک‌جویی است. ناباروری یکی از بیماری‌هایی است که رفتار بیماری آن بیش از دیگر عوامل تابعی از متغیرهای اجتماعی و فرهنگی است. با علم به اهمیت مسئله فرزندآوری، مقاله حاضر از منظر جامعه‌شناسی پژوهشی به بررسی رفتار بیماری زنان نابارور استان مازندران می‌پردازد. برای تحلیل رفتار بیماری (ادراک بیماری و ابعاد آن) از مدل عقل سليم لونتال، برای تبیین رفتار کمک‌جویی از مدل رفتار کمک‌جویی گونای و نیز برای بررسی تأثیر وضعیت توانمندی و وضعیت آمادگی بر هریک از ابعاد ادراک بیماری و رفتار کمک‌جویی از مدل درمان‌جویی لین وایت استفاده شده است. مطالعه حاضر به روش پیمایشی و به صورت مقطعی درباره ۹۵ زن نابارور مراجعه‌کننده به مراکز درمان ناباروری استان مازندران که به صورت تصادفی انتخاب شده‌اند اجرا شده است. ابزار گردآوری داده‌ها پرسش‌نامه همراه با مصاحبه بود. از پرسش‌نامه اصلاح‌شده ادراک بیماری (IPQ-R) و مقیاس مکان کترول سلامت برای سنجش متغیرهای تحقیق بهره گرفته شده است. نتایج نشان می‌دهد بیشتر افراد تحت بررسی (۵۹ درصد) دارای کیفیت ادراک بیماری در حد متوسط هستند. درباب رفتار کمک‌جویی نیز نتایج بررسی نشان داده است ۸۷ درصد افراد رفتار کمک‌جویی

-
۱. دانشیار گروه علوم اجتماعی دانشگاه پیام‌نور A_Maleki@pnu.ac.ir
 ۲. کارشناس ارشد جامعه‌شناسی z.bozorgnezhad@gmail.com مقاله حاضر برگرفته از پایان‌نامه کارشناسی ارشد زهره بزرگ‌نژاد، به راهنمایی دکتر ملکی و مشاوره دکتر شیرین احمدنیا است. از راهنمایی‌های این دو بزرگ‌وار کمال تشکر را دارم.

مدرس دارند. نتایج حاکی از رابطه معنی‌دار برخی ابعاد ادراک بیماری و وضعیت توانمندی و وضعیت آمادگی است.

واژگان کلیدی: رفتار بیماری، ناباروری، زنان، وضعیت آمادگی، وضعیت توانمندی.

بیان مسئله

از زمانی که محدودیت‌های اقتصادی در زمینه مراقبت‌های بهداشتی-درمانی کاهش یافت، چنین فرض می‌شد که همه کسانی که به مراقبت پزشکی نیاز دارند، با ارائه کنندگان خدمات پزشکی مشاوره خواهند کرد (مسعودی، ۱۳۸۹؛ ۳۱)؛ چراکه مدل انگاره سنتی پزشکی برآن بود که بیماری ضایعه‌ای است در بدن انسان که دوگونه شاخص پدید می‌آورد. این شاخص‌ها که نشان‌دهنده وجود بیماری است عبارت‌اند از: نشانه‌ها^۱ و علائم^۲. از همین‌رو، پزشک کارآگاهی است که از شواهد بیرونی به وجود بیماری پی‌می‌برد. در این انگاره، از بیمار خواسته می‌شود نشانه را نزد پزشک بیاورد و آن را به او گزارش کند (آرمسترانگ، ۱۳۷۰؛ ۲۶). از این‌رو، اعتقاد بر این بود که فرایند بیماری مشخص است و اغلب افراد می‌توانند تشخیص دهنده سالم هستند و اقلیت دیگری نیز از بیماری شان آگاهی دارند، زیرا می‌توانند علائم بیماری شان را احساس و اهمیت آن را درک و به پزشک مراجعه کنند (مسعودی، ۱۳۸۹؛ ۳۱). اما مشخص شد که افراد از نشانه‌ها همچون حرکت‌هایی برای کمک‌گرفتن بهره نمی‌جوینند و آنچنان که انتظار می‌رود عمل نمی‌کنند. این بیماران هستند که تصمیم می‌گیرند نشانه‌ای را جدی بگیرند یا خیر، آنها هستند که در وهله اول نخست قضاوت می‌کنند که چه چیز را باید نشانه به حساب آورند. شمار بسیار کمی از نشانه‌هایی که افراد گزارش می‌دهند عملاً به مراجعته به پزشک می‌انجامید؛ به این ترتیب چنین می‌نماید که بیماران باید پیش از تصمیم‌گیری برای مشورت با پزشک، نشانه‌ها را به گونه‌ای تفسیر و ارزیابی کنند (آرمسترانگ، ۱۳۷۰؛ ۲۷-۳۱). در مجموع، «آنچه تاکنون در پرتو مطالعات متعدد روشن شده این است که برخورد افراد مختلف با علائم یا خود بیماری در فرایند بیماری متفاوت است. آنها بر حسب اینکه در چه موقعیت اجتماعی، فرهنگی، اقتصادی و تاریخی باشند، ادراک‌های متفاوتی از علائم بیماری دارند (موس و دیگران، ۱۹۹۶؛ هیجمن، ۱۹۹۸؛ وینمن و پتریه، ۱۹۹۷؛ مورفی، ۲۰۰۲)؛ ظاهرات شناختی متفاوتی از بیماری دارند (هورمن و دیگران، ۲۰۰۰؛ لونتان و کامرون، ۲۰۰۱)؛ معنای متفاوتی به علت و پیامدهای احتمالی علائم نسبت می‌دهند (تیلور، ۱۹۸۳؛ زولا، ۱۹۶۶؛ ساچمن، ۱۹۶۵؛ پیلوفسکی، ۱۹۸۴)؛ راهبردهای مقابله‌ای متفاوتی برای غلبه بر بیماری

۱. Symptoms - حالتی احساسی که بیمار به آن دچار می‌شود. این حالت‌ها به بیمار هشدار می‌دهد که وضع

روبه راه نیست

۲. Signs - نشان‌گرهایی که پزشک تشخیص می‌دهد. این نشان‌گرها بیان‌کننده وجود ضایعه آسیب‌شناختی نهفته‌ای است

اتخاذ می‌کنند (استنایدر، ۱۹۹۹؛ زیدنر و اندلر، ۱۹۹۸؛ فولکمن و لازاروس، ۱۹۸۸)؛ اقدام‌های درمانی متفاوتی درباره علائم بیماری انجام می‌دهند (آندرسن، ۱۹۹۵؛ مکانیک، ۱۹۹۵)؛ و الگوهای کمک جویی متفاوتی برای جستجوی مراقبت‌های درمانی دارند» (هایران و کاراووس، ۲۰۰۰؛ مک‌کینلی و دیگران، ۲۰۰۰ به نقل از مسعودنیا، ۱۳۸۹: ۳۱۲). از این‌رو، مفهوم رفتار بیماری شیوه مفیدی است برای فهم و توصیف عوامل روان‌شناسخی، اجتماعی و فرهنگی درباب اینکه افراد چگونه بدن خود را پایش می‌کنند، علائمشان را تعریف و تفسیر می‌کنند، خودشان را بیمار می‌یابند، و اقدام‌های درمانی خاصی اتخاذ می‌کنند (مکانیک، ۱۹۸۷؛ همان: ۳۱۳).

نتایج مطالعات اکتشافی درباب علت‌شناسی بیماری و بازخوردهای اجتماعی آن، در استان مازندران، حاکی از آن است که افرادی که بیمار می‌شوند، در مواردی به نشانه‌ها بی‌توجهی می‌کنند و بیماری را سطحی می‌دانند و آن را به خستگی و فشار عصبی نسبت می‌دهند و اقدام خاصی انجام نمی‌دهند و به‌اصطلاح تحمل می‌کنند یا بیماری را حاصل چشم‌زخم یا وجود ارواح پلید و اجنه می‌دانند و به افراد دعانویس یا امامزاده‌ها پناه می‌برند تا با خواندن دعا و اعمال مخصوص سحر و جادو بیماری از بین بروند. در مواردی نیز، بیماری را ناشی از ورود عوامل بیماری‌زاوی چون ویروس، انگل و... به بدن می‌دانند، اما اقدام جدی نمی‌کنند و در صدد درمان خانگی و خوددرمانی^۱ برمی‌آیند و در مواردی چند (مثل طولانی‌شدن دوره بیماری، تغییر در علائم حیاتی، اصرار اطرافیان و...) به پزشک عمومی یا متخصص مراجعه می‌کنند. درمجموع «اقدامات درمانی افراد می‌تواند شامل درمان خرافی-سننی یا درمان علمی و پزشکی به صورت نادرست مثل خوددرمانی باشد. این عوامل از جمله موانعی هستند که درمان بیماری‌ها تحت نظر پزشک و استفاده از روش‌های مناسب پزشکی را با مشکل روبرو می‌سازد و از موانع عمدی در مراجعة بیماران برای دریافت خدمات بهداشتی-درمانی از مراکز مربوطه می‌باشد» (بزرگ‌نژاد، ۱۳۸۸: ۳۸).

ناباروری زنان به‌مثابة بیماری و رفتار ناشی از آن، اگرچه در حوزه علوم پزشکی مطرح بوده است، به عنوان توقع اجتماعی برآورده شده، نیاز و مشکلی اجتماعی و خانوادگی نیز مطرح است و به‌مثابة جریانی مشترک در حوزه علوم پزشکی و علوم اجتماعی قرار می‌گیرد. براساس آمارهای موجود حدود ۵۰ تا ۸۰ میلیون نفر در سراسر جهان نوعی ناباروری را تجربه می‌کنند (کامهایر و دیگران، ۱۳۷۳). در ایران سالانه حدود ۷۵۰ هزار ازدواج ثبت می‌شود (ذاکر مشفق،

۱. شامل استفاده از داروهای شیمیایی و گیاهی بدون مشورت با افراد متخصص.

۱۳۸۷ به نقل از سالنامه آماری، ۱۳۸۵: ۳۰۸ که طبق تخمین سازمان جهانی بهداشت^۱ و آمار مراکز تخصصی ناباروری ایران ۱۰ تا ۱۵ درصد این زوج‌ها با مشکل ناباروری مواجه می‌شوند (ذاکر مشق، ۱۳۸۷). مواجه شدن با ناباروری بر زندگی زوجین تأثیر بسیاری دارد و افراد مبتلا در معرض مشکلات زیادی قرار می‌گیرند (خداکرمی و دیگران، ۱۳۸۸). این معضل سومین عامل طلاق در کشور است (ذاکر مشق، ۱۳۸۷ به نقل از ایرانیان یوکا، ۲۰۰۷؛ چراکه نزد ایرانیان ازدواج و فرزندآوری از اهمیت خاصی برخوردار است. ایرانیان داشتن فرزند را عامل حفظ بنیان خانواده و بقای نسل و نیکبختی اجتماعی می‌دانند (علوی، ۱۳۷۷: ۵۱). طبق آمارها در ایران، زنان و مردان به یک‌اندازه با این مشکل روبرو هستند؛ به طوری که ۳۵ درصد ناباروری مربوط به مردان و ۳۵ درصد دیگر مربوط به زنان، ۲۰ درصد مربوط به عوامل ناشناخته و ۱۰ درصد مربوط به عوامل قابل پیشگیری است (ذاکر مشق، ۱۳۸۷ به نقل از رازقی، ۱۳۸۴: ۹۲). از آنجاکه ناباروری در اغلب جوامع، در ابتدای مراحل تشخیص به زن نسبت داده می‌شود و بچه دارنشدن مشکلات زیادی برای زن ایجاد می‌کند، در ایران نیز فرزندآوری جزئی از پایگاه و هویت زن در خانواده و جامعه محسوب می‌شود. زنان با مسائل و مشکلات بیشتری نسبت به مردان روبرو می‌شوند (خداکرمی و دیگران، ۱۳۸۸). ازسوی دیگر، زنان به علت محدودیت سنی برای باروری بیشتر از مردان آسیب‌پذیرند و عموماً بیشتر از مردان درگیر برنامه‌های تشخیص و درمان ناباروری‌اند (ذاکر مشق، ۱۳۸۷). از همین‌رو، وقتی زنی با مشکل نازایی مواجه می‌شود ممکن است رفتارهای بیماری مختلفی نشان دهد، از درمان طی گرفته تا درمان‌های غیرطبی (خداکرمی و دیگران، ۱۳۸۸).

در استان مازندران، این بیماری شیوع بسیاری دارد و نرخ شیوع آن به ۲۵ درصد می‌رسد که با میانگین جهانی که ۱۲ تا ۱۵ درصد است فاصله زیادی دارد.^۲ با توجه به شیوع بالای ناباروری و نیز اهمیت اجتماعی فرزندآوری، شناخت رفتار بیماری در زمینه ناباروری، به خصوص ناباروری زنان، از اهمیت جامعه‌شناسی ویژه‌ای برخوردار است. در این مطالعه سعی کرده‌ایم به دو پرسش کلی پاسخ دهیم: ۱. فرایند ادراک زنان نابارور استان مازندران از نازایی‌شان چگونه است؟ ۲. آنها چه رفتار کمکجویی را انتخاب می‌کنند و چه عواملی در انتخابشان تأثیر دارد؟

1. WHO

2. <http://www.newzzz.com/all/4804944>

ملاحظات مفهومی درباره رفتار بیماری ناباروری

۱. بیماری:^۱ پزشکان بیماری را «حالتی از سلامتی نامناسب می‌دانند که توسط خود شخص مشخص و به کمک پزشک، نوع آن تشخیص و درمان می‌شود» (مشکانی، ۱۳۸۳: ۴۰۴). اما در کتاب های جامعه‌شناسی پزشکی در تعریف بیماری باید عوامل زیستی، روانی و اجتماعی را با هم درنظر گرفت (محسنی، ۱۳۸۸: ۷۲). درمجموع، شناسایی حالتی مانند بیماری، بدون درنظرگرفتن احساس ضرورت درمان، که نتیجه آنی شناسایی بیماری است، امکان‌پذیر نیست. ازین‌رو، محققان وابستگی این عنوان را (بیماربودن) با ایدئولوژی‌های اجتماعی مسلط، و تحول تاریخی و شناسایی آن را ازجهت مفاهیم پزشکی، اخلاقی و قانونی کانون توجه قرار داده‌اند (همان: ۷۳).

۲. رفتار بیماری:^۲ نخستین‌بار مکانیک و ولکارت (۱۹۶۱) این اصطلاح را ابداع کردند (یانگ،^۳ ۲۰۰۴). این مفهوم به معنای تبیین فرایند رسیدن بیماران به پزشک است (مکانیک و ولکات، ۱۹۶۱). به بیان دیگر، رفتار بیماری اصطلاحی است که به «شیوه‌های مختلف در کنشانه‌ها، ارزیابی و عمل (یا عمل نکردن) درمورد آنها از سوی افراد گوناگون اطلاق شده است» (آرمسترانگ، ۱۳۷۰: ۲۹) به نقل از مکانیک، ۱۹۶۲). کلیمن و همکاران نیز رفتار بیماری را شیوه‌های پاسخ‌دهی مردم به نشانگرهای بدنی تعریف می‌کنند (مشکانی، ۱۳۸۳: ۵۱).

۳. رفتار بیماری به مثابة یک فرایند: منظور از رفتار بیماری به مثابة یک فرایند عبارت است از اینکه بیماران بعد از بروز علائم، مراحلی نظری ادراک علائم، استناد معنا، بیان و انتقال علائم، و درنهایت، مرحله رفتار کمک‌جویی را پیش‌تر سر می‌گذارند. البته ممکن است مسیر منظمی از یک مرحله به مرحله دیگر وجود نداشته باشد و کنش متقابل دوسویه‌ای بین مراحل و عناصر مختلف رفتار بیماری به وجود آید. تمرکز پژوهش حاضر بر مرحله اول رفتار بیماری (ادراک علائم) و مرحله آخر آن (رفتار کمک‌جویی) است که در ادامه به تعریف آنها می‌پردازیم.

۱.۱. ادراک علائم:^۴ «فرایند رفتار بیماری به طور معمول زمانی شروع می‌شود که تغییرات چشمگیری در عملکرد جسمانی فرد ایجاد شود؛ به‌گونه‌ای که این تغییرات نشانه‌های عدم سلامت تفسیر شوند. برای آنکه تغییر در عملکرد بدن علامت تفسیر شود، فرد باید به این نتیجه برسد که تغییر مزبور تاحدی نابهنجار است. ادراک یک احساس به صورت علامت فقدان سلامت مستلزم طبقه‌بندی

-
1. illness
 2. illness behavior
 3. Yong
 4. Symptoms perception

تجربه‌ها و دادن معنا به آنهاست. درواقع، مجموعه تجربه‌های گذشته افراد درباره بیماری خود و دیگران، مبنای این تفسیرها قرار می‌گیرد. این تفسیرها بر ادراک فرد تأثیر می‌گذارند؛ به‌گونه‌ای که فرایندهای ادراک و معنابخشی به علائم، با ارزش‌ها و باورهای فرد درهم می‌تنند و بر یکدیگر تأثیر می‌گذارند (کاسل و کوب، ۱۹۶۶). ادراک بیماری اغلب با تجربه خود بیمار از بیماری اش شروع می‌شود. همان‌گونه که افراد برای تبیین و پیش‌بینی وقایع تصاویر یا بازنمودهایی از جهان خارج می‌سازند، بیماران نیز الگوهای شناختی مشابهی درباره تغییرات جسمانی‌شان می‌سازند (وینمن و پتریه، ۱۹۹۷)«
»(نقل از مسعودنیا، ۱۳۸۹: ۳۱۷-۳۵۳).

۲.۳. رفتار کمک‌جویی:^۱ «عبارت است از مجموعه فعالیت‌هایی که با هدف اصلاح یا رفع اختلال اختلال ادراک شده در زمینه وضعیت سلامت فرد صورت می‌گیرد (کریسمن، ۱۹۷۷)، به طور معمول، فرد بعد از مراحل تعریف، تفسیر و ارزیابی علائم و اتخاذ شیوه‌های خاص مقابله، به طرح‌ریزی کنش‌ها و اقدام‌های درمانی دست می‌زند. یکی از راهبردهای پاسخ به علائم، طرح اقدام درمانی است. اقدام درمانی، ممکن است ترکیبی از خودمراقبتی، مراقبت ازسوسی خانواده، مراقبت ازسوسی درمانگران محلی و تخصصی باشد» (مسعودنیا، ۱۳۸۹: ۳۱۷-۳۵۳).

۴. ناباروری:^۲ قبل از پرداختن به تعریف‌های ناباروری و ارائه تعریفی راهبردی، به طرح و بررسی اختلاف دیدگاه محققان در تلقی ناباروری به‌مثابة بیماری^۳ یا وضعیت^۴ پرداخته می‌شود. در بیمه ناباروری، به‌جای بیماری، وضعیت درنظر گرفته می‌شود. این واقعیت ازسوسی به دلیل مدت‌زمان طولانی‌ای است که ناباروری تشخیص داده می‌شود و با هزینه گزارف تحت درمان قرار می‌گیرد؛ ازسوسی دیگر، به دلیل دخالت عامل‌های روان‌شناختی به‌جای عوامل جسمانی و نشانه‌های فیزیکی است. اما بسیاری ناباروری را بیماری دستگاه‌های تولیدمثلى در زن و مرد می‌دانند که باعث ناتوانی در بارداری یا حمل منجر به تولد نوزاد زنده می‌شود. از دیدگاه آرونsson، این تعریف از ناباروری کمک شایانی به تلقی ناباروری به‌مثابة بیماری می‌کند (عظیمی، ۱۳۸۷ به نقل از آرونsson، ۲۰۰۰: ۶). برک عدم وقوع بارداری را پس از یک‌سال مقاربت بدون جلوگیری ناباروری می‌داند (برک، ۱۳۸۷: ۹۴۸). لین وایت، علاوه‌بر بارورنشدن زوجین در زمانی مشخص در ضمن داشتن روابط جنسی منظم و کنترل‌نشده، ادراک زوجین از این وضعیت و اقدام به کمک‌جویی را از شروطی می‌داند که شخص با وجود آن بیمار

1. Help-seeking behavior

2. Infertility

3. illness

4. Condition

نابارور تلقی می‌شود (وایت، ۲۰۰۶). گفتنی است محققان درجهٔ دست‌یابی به اهداف تحقیقی، تعریف لین وایت (۲۰۰۵) و برک (۱۳۸۷) از ناباروری را مدنظر قرار داده‌اند.

۴.۱. علت‌های زنانه ناباروری: شایع‌ترین علت‌های ناباروری زنان عبارت‌اند از کاهش ذخیره تخدمانی، اختلالات تخمک‌گذاری (عامل تخمک‌گذاری)، آسیب لوله‌ای، انسداد یا چسبندگی‌های جنب لوله‌ای (شامل انdomتریوز با شواهدی از چسبندگی‌های لوله‌ای یا صفاقی)، عوامل رحمی، بیماری‌های سیستمیک (شامل عفونتها یا بیماری‌های مزمن مانند بیماری خودایمنی یا نارسایی مزمن کلیوی)، عوامل مربوط به دهانه رحم و عوامل ایمونولوژیک و عوامل توضیح‌داده‌نشده (شامل انdomتریوز بدون شواهدی از چسبندگی‌های لوله‌ای یا صفاقی). همچنین بین سن زن و کاهش باروری رابطه وجود دارد؛ به طوری که کاهش قابلیت باروری از اوایل سی‌سالگی شروع می‌شود و در اواخر آن سرعت می‌گیرد (برک، ۹۵۵-۹۵۴؛ برک و نواک، ۱۳۹۱). ناباروری می‌تواند با عواملی از جمله قرارگرفتن در معرض مواد شیمیایی، مصرف برخی داروها، ابتلا به برخی بیماری‌های ایجادکننده نازایی، تغذیه نامناسب و آلودگی هوا... رابطه داشته باشد (ذاکرمشفق، ۱۳۸۷ به نقل از ایرانیان یوکا، ۲۰۰۷). «سایر علت‌های ناباروری در زنان را می‌توان عوامل زیر دانست: مشکلات تیروئید (پرکاری یا کمکاری تیروئید) که می‌تواند باعث ناباروری شود. برخی از سلطان‌ها اغلب بهشت باروری زنان را مختل می‌کنند. پرتودرمانی و شیمی‌درمانی ممکن است توانایی زن را برای تولید مثل تحت تأثیر قرار دهد. بیماری کلیوی یا دیابت، همچنین ناهنجاری‌های ژنتیکی می‌تواند بر قدرت باروری زنان تأثیر منفی داشته باشد».^۱

پیشینهٔ تجربی

در زمینهٔ مطالعات انجام‌شده در حوزهٔ رفتار بیماری می‌توان به پژوهش مسعودنیا (۱۳۸۴) اشاره کرد که با هدف شناخت تأثیر طبقهٔ اجتماعی بر جنبه‌های مختلف رفتار بیماری، در قالب الگوی خودگردانی لوتنال و همکاران صورت گرفته است. نتایج پژوهش نشان می‌دهد که درباره اولین مرحله از فرایند رفتار بیماری، یعنی ادراک بیماری، تفاوت معناداری بین سه طبقهٔ اجتماعی وجود دارد. در زمینهٔ کمکجویی مدرن تفاوت معناداری میان سه طبقهٔ مشاهده نشده. در کمکجویی سنتی نتایج تحقیق تفاوت معناداری را بین سه طبقهٔ نشان داد. این مطالعه نشان داد که متغیر طبقهٔ اجتماعی از طریق ادراک و تفسیر بیماران از علائم بیماری، بر دو مرحله دیگر فرایند رفتار بیماری، یعنی شیوه‌های

1. <http://www.mayoclinic.com/health/infertility/DS00310/DSECTION=causes>

کنارآیی و الگوهای کمکجویی اثر می‌گذارد. به این ترتیب، یافته‌های این پژوهش مسیر علی الگوی خودگردانی لونتال و همکاران را تأیید می‌کند.

در زمینه آخرین مرحله از رفتار بیماری می‌توان به مطالعاتی در حوزه درمان جویی افراد نابارور اشاره کرد. عظیمی (۱۳۸۷) در پژوهش خود نشان می‌دهد افراد نابارور تمایل بیشتری (۷۶درصد) به گزینش الگوهای مدرن درمانی دارند. اما گونتوپالی و چن‌چل گودم (۲۰۰۰) در پژوهشی به این نتیجه رسیدند که مراجعة افراد نابارور به پزشکان متخصص، برخلاف مراجعته شان به پزشک سنتی و بهویژه دعاؤیسان، به ندرت اتفاق می‌افتد (عظیمی، ۱۳۸۷). در بررسی بهاتی (۱۹۹۹) آمده است که افراد نابارور دامنه متفاوتی از روش‌های درمانی، چون مراجعته به پزشکان متخصص، دعاؤیسان، طب سوزنی و... را تجربه می‌کنند (عظیمی، ۱۳۸۷ به نقل از بهاتی، ۱۹۹۹). گونای نیز به بررسی اقدامات سنتی و مدرن زوجین نابارور ترکیه می‌پردازد. داده‌ها نشان می‌دهد ۹۲/۵ درصد از زنان نابارور و ۷۲درصد از همسرانشان از پزشک برای درمان ناباروری شان کمک خواسته بودند. ۹۱ درصد از زنان و ۳۶ درصد از همسرانشان از مداخله‌های درمانی جدید و فناوری‌های مرتبط با آن استفاده کرده‌اند. ۶۱ درصد به دنبال روش‌های سنتی درمان بودند که این میزان در زنان بیشتر از مردان بوده است (گونای، ۲۰۰۵). وایت در پژوهشی به آزمون الگوی کمکجویی در ناباروری می‌پردازد. در این پژوهش، آنها الگوی کمک جویی را، که از دو دسته وضعیت توانمندی و وضعیت آمادگی اثر می‌پذیرد، در افراد نابارور آزمودند و در نتیجه‌گیری بر صحت الگو و عناصر آن تأکید و نیز تأیید کردند که عناصر شناختی نقش مهمی در درمان جویی و گزینش الگوهای درمان دارد (وایت، ۲۰۰۵).

چارچوب نظری

الگوها و نظریه‌های رفتار بیماری به دو دسته کلان و خرد تقسیم می‌شوند. تمرکز پژوهش حاضر بر الگوها و نظریه‌های سطح خرد است. این الگوها می‌کوشند کیفیت واکنش افراد را در برابر علاوه بیماری، درد و رویدادهای استرس‌زای زندگی، با ارجاع به ویژگی‌های روان‌شناختی افراد، از جمله شخصیت، انگیزه، هیجان و نظایر آن، تبیین کنند (مسعودنیا، ۱۳۸۹: ۳۷۳-۳۵۳). الگوها و نظریه‌های خردی که در پژوهش حاضر به کار رفته‌اند است عبارت‌اند از:

۱. الگوی عقل سليم درباره بازنمایی‌های بیماری

این الگو، که نخستین بار لونتال و همکاران مطرح کردند، به شرح عواملی می‌پردازد که در پردازش بیمار از اطلاعات درباره بیماری دخیل‌اند و اینکه برای ایجاد دیدگاهی عامه درباره بیماری، اطلاعات چگونه انسجام می‌یابند. سرانجام این دیدگاه عامه، چگونه رفتارها و برآیندهای مقابله را هدایت می‌کند. الگوی عقل سليم فرض می‌کند که افراد به منظور فهم و کنترل بیماری، بازنمایی‌های روانی بیماری خود را

براساس منابع واقعی و انتزاعی اطلاعاتی که دردسترس آنهاست به نمایش می‌گذارند. بیش از ۲۰٪ کانورس اعتقاد دارند که درواقع تفسیر اطلاعات نخستین مرحله از فرایند کمک‌جویی، درگیری در راهبرد مقابله یا پذیرش رژیم کنترل بیماری است (مسعودی، ۱۳۸۹: ۳۵۴). از منظر لونتال و همکاران، هر الگوی شناختی متشكل از این ابعاد است:

برآیندهای بیماری: به باورهای فرد درباره تأثیر بیماری بر کیفیت کلی زندگی گفته می‌شود.

خط زمانی: به باورهای فرد درباره جریان بیماری و مقیاس زمانی علائم بیماری اشاره دارد.

درمان/کنترل: به باورهای فرد درباره توانایی و قابلیت کنترل و درمان بیماری اشاره دارد.

ظاهرات هیجانی: عبارت است از واکنش‌ها یا پاسخ‌های هیجانی به تهدید تندرنستی. این واکنش‌ها عبارت‌اند از ترس، اضطراب و افسردگی.

برخی محققان در بازبینی الگوی ظاهرات شناختی لونتال و دیگران، تقسیم‌بندی‌هایی را در دو مؤلفه خط زمانی و کنترل/درمان ایجاد کردند. آنها مؤلفه خط زمانی را به دو مؤلفه جزئی تر خط زمانی حاد/مزمن و خط دوره‌ای، و مؤلفه کنترل/درمان را نیز به دو مؤلفه جزئی تر کنترل شخصی و کنترل درمان تقسیم کرده‌اند (مسعودی، ۱۳۸۴).

۲. مدل‌های رفتار کمک‌جویی و اقدامات درمانی

به طور معمول، فرد بعد از مراحل تعريف، تفسیر و ارزیابی علائم و اتخاذ شیوه‌های خاص مقابله، به طرح ریزی کنش‌ها و اقدام‌های درمانی دست می‌زند. یکی از راهبردهای پاسخ به علائم، طرح اقدام درمانی است (مسعودی، ۱۳۸۹: ۳۳۹). الگوهای اقدام درمانی متعددند که در ادامه به معرفی‌شان می‌پردازیم.

۱-۱. الگوی کمک‌جویی بهاتی (۱۹۹۹): عبارت است از چهار شیوه کمک‌جویی برای درمان درمیان افراد نابارور: پزشکی زیستی^۱، مراجعه به حکیم^۲، دعا درمانی، پزشکان مشابه‌درمان (هموپاتی) (عظیمی، ۱۳۸۷).

۲-۱. الگوی شیوه درمانی گونای (۲۰۰۵): او در مطالعه‌اش به طور کلی دو شیوه درمانی و کمک‌جویی را درمیان افراد نابارور متمایز ساخته است:

۲-۲-۱. شیوه درمان سنتی: ازنظر او، اگرچه در سراسر جهان اقسام بی‌شماری از روش‌های سنتی برای درمان ناباروری استفاده می‌شود، شیوه‌های فراوان‌تر شامل توسل به داروهای سنتی مختلف با

1. Allopathic doctors
2. Hakims

منشأ گیاهی و حیوانی، طب سوزنی، انرژی درمانی، برخی اعمال مذهبی چون قربانی حیوانات، داشتن طلسم و دعا، مکان‌های متبرک و رهبران مذهبی است.

۲-۲-۲. شیوه درمان مدرن: این شیوه به طور عام با مراجعه به پزشکان و مراکز درمانی تخصصی مشخص می‌شود و شامل راهنمایی پزشکان، آزمایش‌های اندام تناسلی، آزمایش‌های هورمونی، سونوگرافی، درمان با جراحی، بارورسازی در محیط آزمایشی و... است (گونای، ۲۰۰۵). درجهت دست یابی به اهداف پژوهش حاضر، از الگوی شیوه درمانی و کمکجویی گونای (۲۰۰۵) پیروی کرده‌ایم.

۳-۲. الگوی درمان‌جویی لین وايت و اجزای آن: وايت (۲۰۰۵) الگویی از درمان‌جویی را طرح کرد که به نحوه‌های مختلف کمکجویی افراد و عواملی می‌پردازد که آن را تحت تأثیر قرار می‌دهند. او در گام اول، شناخت را عامل مهمی در درمان‌جویی می‌داند. این نظریه کمکجویی از دودسته عوامل متأثر است:

وضعیت آمادگی:^۱ شامل تحصیلات، جنس، سن، مکان کنترل سلامت و نظام ارجاعات عامیانه.

وضعیت توانمندی:^۲ شامل درآمد و موقعیت جغرافیایی که افراد را در دسترسی به درمان مطلوبشان کمک می‌کند. از نظر او، این موقعیت‌ها تا حد زیادی بر استفاده بهموقع فرد نابارور از اقداماتی درمانی اثر می‌گذارد (عظیمی، ۱۳۸۷).

در مطالعه حاضر کوشیده‌ایم تأثیر وضعیت آمادگی و وضعیت توانمندی را که در الگوی وايت آمده است، بر ادراک بیماری و نیز رفتار کمکجویی افراد تحت مطالعه بررسی کنیم. گفتنی است تأثیر محل سکونت، که از وضعیت آمادگی است، در پژوهش حاضر بررسی نشده است.

تدوین فرضیه‌ها

در طرح حاضر کوشیده‌ایم مرحله اول (ادراک بیماری) و مرحله آخر (رفتار کمکجویی) رفتار بیماری و نیز تأثیر وضعیت آمادگی و وضعیت توانمندی را بر هریک از آنها بررسی کنیم.

فرضیه‌های تحقیق

- الف) فرضیه‌های مربوط به ادراک بیماری (نازایی) و تأثیر هریک از عوامل تأثیرگذار بر آن عبارت‌اند از:
۱. به نظر می‌رسد بین وضعیت توانمندی (درآمد) و کیفیت ادراک بیماری (ناباروری) رابطه وجود دارد.

-
1. Predisposing conditions
 2. Enabling conditions

بررسی جامعه‌شناسنختری رفتار بیماری زنان نابارور ...

-
- ۱-۱. به نظر می‌رسد بین درآمد و ابعاد ادراک بیماری (برآیند، خط زمان، کنترل شخصی، کنترل درمان و تظاهرات هیجانی) رابطه وجود دارد.
 ۲. به نظر می‌رسد بین وضعیت آمادگی (تحصیلات، سن، نظام ارجاع‌های عامیانه و مکان کنترل سلامت) و کیفیت ادراک بیماری رابطه وجود دارد.
 - ۳-۱. به نظر می‌رسد بین وضعیت آمادگی (تحصیلات، سن، نظام ارجاع‌های عامیانه و مکان کنترل سلامت) و ابعاد ادراک بیماری (برآیند، خط زمان، کنترل شخصی، کنترل درمان و تظاهرات هیجانی) رابطه وجود دارد.
 - ب) فرضیه‌های مربوط به رفتار کمک‌جویی و تأثیر هریک از عوامل تأثیرگذار بر آن عبارت‌اند از:
 ۱. به نظر می‌رسد بین وضعیت توانمندی (درآمد) و رفتار کمک‌جویی رابطه وجود دارد.
 ۲. به نظر می‌رسد بین وضعیت آمادگی (تحصیلات، سن، نظام ارجاع‌های عامیانه و مکان کنترل سلامت) و رفتار کمک‌جویی رابطه وجود دارد.
 - ج) فرضیه مربوط به ادراک بیماری و رفتار کمک‌جویی:
 ۱. به نظر می‌رسد بین ادراک بیماری و رفتار کمک‌جویی رابطه وجود دارد.

روش تحقیق

روش پژوهش حاضر پیمایش است. برای جمع‌آوری داده‌ها و اطلاعات از مصاحبه ساخت‌یافته استفاده شده است. جمعیت تحقیق شامل همه زنان ناباروری است که در سال ۱۳۹۱ به مراکز دولتی درمان ناباروری در استان مازندران مراجعه کرده و در این مراکز پرونده درمانی داشته‌اند (مراکز دولتی درمان ناباروری استان مازندران شامل مرکز درمان ناباروری حضرت فاطمه‌هزارا شهرستان بابل و مرکز درمان ناباروری بیمارستان امام‌حسینی ساری است). برای بهدست‌آوردن حجم نمونه، تعداد مراجعه‌کنندگان ماهانه به هر مرکز را، که براساس آمار مسئولان هر مرکز چیزی حدود ۱۰۰ انفر در ماه بوده است، در فرمول کوکران قرار دادیم و حجم نمونه‌ای بالغ بر ۹۵ زن نابارور بهدست آوردیم. همه افراد تحت بررسی زنانی بوده‌اند که ناباروری‌شان را پیشک متخصص تشخیص داده بود و برای ادامه روند درمانی به مراکز درمان مراجعه کرده بودند و به مشارکت در مصاحبه تمایل داشته‌اند. سرانجام داده‌ها بعد از گردآوری در نرمافزار اس.پی.اس.س تجزیه و تحلیل شدند.

تعریف متغیرها

وضعیت توانمندی: عواملی است که به افراد بیمار در دست‌یابی به درمان مطلوب یاری می‌رساند شامل درآمد و محل سکونت.

وضعیت آمادگی: عواملی است که در ارزیابی و ادراک افراد از نشانه‌های بیماری و اقدام‌های درمانی اثر می‌گذارد، شامل سن، تحصیلات، مکان کنترل سلامت، نظام ارجاع‌های عامیانه.

مکان کنترل سلامت:^۱ این مفهوم که راتر (۱۹۶۶) عنوان کرد، اساساً بدین معناست که مردم عقیده دارند کنترل رویدادها در زندگی آنان یا درونی است یا بیرونی. افراد درونی به توانایی خود در کنترل رویدادها اعتقاد دارند و بیرونی‌ها معتقدند افراد یا رویدادهای دیگرند که بر اوضاع و احوال زندگی آنان تأثیر می‌گذارند و آنها را کنترل می‌کنند. مکان کنترل سلامت مفهومی اختصاصی‌تر است و به باورهای مردم درباره اینکه می‌توانند بر حالت‌های سلامت و بیماری خود اعمال کنترل کنند (مکان کنترل درونی سلامت) یا از بیماری و رای کنترل پیشگیری به عمل آورند (مکان کنترل بیرونی سلامت) اطلاق می‌شود (کریمی، ۱۳۸۱: ۳۴۱). برای سنجش این متغیر، از الگوی لین وايت که عظیمی (۱۳۸۷) با آلفای کرونباخ ۰/۸۰ اجرا کرده است بهره برده‌ایم. این قسمت در قالب هفت سؤال که با استفاده از طیف پنج درجه‌ای لیکرت تنظیم شده است (کاملاً موافق، موافق، مخالف، بینابین، مخالف و کاملاً مخالف) پرسیده شده است. پس از جمع‌بندی نمره‌ها، نتایج در سطح فاصله‌ای سنجیده شده است. سرانجام منبع کنترل سلامت در سطح اسمی طبقه‌بندی شده است؛ نمره پایین (۷ تا ۱۸) به منزله کنترل سلامت بیرونی و نمره بالا (۳۵ تا ۲۴) به منزله کنترل سلامت درونی افراد است.

نظام ارجاع‌های عامیانه: به صحیت‌های بیشتر افراد درباره بیماری‌شان با دیگران مهم مثل دوستان و اعضای خانواده... قبل از مراجعت به پزشک گفته می‌شود (عظیمی، ۱۳۸۷ به نقل از گاب، ۲۰۰۴) که در تحقیق در سطح سنجش اسمی تحت بررسی قرار گرفت.

ادراک بیماری: هر بیمار، بعد از آنکه محرك (علائم بیماری) را مشاهده کرد (علائم ممکن است توسط خود فرد یا دیگران مهم مشاهده و گزارش شود) به شکل‌دادن طرحواره یا نظامی از باورها درباره بیماری دست می‌زند و براساس آن به تفسیر علائم می‌پردازد. برای سنجش ادراک بیماری زنان نابارور، براساس الگوی عقل سليم درباره تظاهرات بیماری، که به الگوی خودگردان لونتال و دیگران نیز معروف است، از پرسشنامه استانداردشده ادراک بیماری^۲ (IPQ-R) استفاده شد. «ین پرسشنامه مركب از ۴۳ گوئیه است که مؤلفه تظاهرات هيجاني (واکنش‌های هيجاني بیمار در زمان آگاهی از بیماری)، کنترل درمان (باورهای بیمار درباره توانایی درمان‌های مدرن پزشکی در کنترل بیماری)، برآيند بیماری (باورهای بیمار درباره نتایج احتمالی که بیماری می‌تواند بر جنبه‌های گوناگون زندگی او داشته باشد)، خط زمانی (باورهای بیمار درباره مدت زمانی که بیماری طول می‌کشد)، کنترل شخصی (باورهای بیمار

1. Locus of control

2. illness Perception Questionnaire-Revised

درباره توانایی کنترل بیماری، انسجام بیماری (باورهای بیمار درباره قابل فهم بودن بیماری)، خط زمانی دوره‌ای (باورهای بیمار درباره چرخشی و دوره‌ای بودن بیماری) را اندازه‌گیری می‌کند» (مسعودنیا، ۱۳۸۷). این مقیاس را در پژوهش خود به فارسی برگردانده است. ضریب اعتبار مؤلفه‌های ادراک بیماری، که شامل برآیند، خط زمان، کنترل شخصی، کنترل درمان، تظاهرات هیجانی، انسجام بیماری و خط زمانی دوره‌ای است، در مطالعه مزبور با استفاده از روش آلفای کرونباخ به ترتیب برابر با $.078$, $.078$, $.084$, $.085$, $.093$, $.086$ و $.086$ محاسبه شد. همه بخش‌های پرسشنامه براساس طیف پنج درجه‌ای لیکرت (خیلی موافق، موافق، بینایین، مخالف، خیلی مخالف) درجه‌بندی شدند. گفتنی است بنابر اقتضای پژوهش حاضر برخی گویی‌های پرسشنامه که مناسب پژوهش حاضر نبودند حذف شدند.

رفتار کمکجویی: مجموعه فعالیت‌هایی است که با هدف اصلاح یا رفع اختلال ادراک شده در زمینه وضعیت سلامت فرد صورت می‌گیرد. یکی از راهبردهای پاسخ به علائم، طرح اقدام درمانی است. اقدام درمانی ممکن است ترکیبی از خودمراقبتی، مراقبت ازسوسی خانواده و مراقبت ازسوسی درمانگران محلی و تخصصی را شامل شود. با توجه به مطالعات اکتشافی، در تحقیق حاضر اقدام‌های درمانی شامل مراقبت ازسوسی درمانگران محلی و تخصصی است. با استفاده از الگوی کمکجویی گونای، تحقیق حاضر نیز رفتار کمکجویی را در قالب رفتار کمکجویی مدرن و سنتی در سطح سنجش اسمی بررسی کرده است.

ارائه یافته‌ها

سیمای نمونه آماری

از نظر وضعیت توانمندی (درآمد) و وضعیت آمادگی (سن، تحصیلات، نظام ارجاع‌های عامیانه و مکان کنترل سلامتی) توزیع میزان درآمد خانواده پاسخ‌گویان به این شرح است: ۱۷درصد دارای درآمد کم (صفر تا ۵۰۰۰۰ تومان)، ۳۶درصد دارای درآمد متوسط (۵۰۰۰۰ تا ۹۰۰۰۰ تومان)، ۲۰درصد دارای درآمد زیاد (۹۰۰۰۰ تا ۱۴۰۰۰۰ تومان). از نظر توزیع سنی پاسخ‌گویان، ۹درصد در گروه سنی ۲۰ تا ۲۴ سال، ۳۱درصد در گروه سنی ۲۵ تا ۲۹ سال، ۳۰درصد در گروه سنی ۳۰ تا ۳۴ سال، ۲۶درصد در گروه سنی ۳۵ تا ۳۹ سال، و ۴درصد در گروه سنی ۴۰ سال و بیشتر قرار داشتند. از کل افراد تحت بررسی، ۴درصد بی‌سواد بوده‌اند، تحصیلات ابتدایی و راهنمایی هریک به مقدار ۹درصد، ۵۵۸درصد دارای تحصیلات متوسطه، و ۲۶درصد دارای تحصیلات دانشگاهی (کاردانی و کارشناسی) بودند. از نظر توزیع نظام ارجاع‌های عامیانه، ۲۶درصد از نظام ارجاع‌های عامیانه برخوردار بودند و ۳۸درصد نظام ارجاع‌های عامیانه نداشتند. از کل افراد تحت بررسی، ۵۵درصد دارای مکان کنترل

سلامت درونی، ۳۵درصد مکان کنترل بینابین و سرانجام ۱۵درصد دارای مکان کنترل سلامت بیرونی بودند.

توزیع فراوانی افراد از نظر مدت ناباروری این‌گونه بوده است: ۴۰درصد ناباروری ۲ تا ۵ سال، ۳۴درصد ناباروری ۶ تا ۹ سال، ۲۴درصد ناباروری ۱۰ تا ۱۳ سال و ۲درصد نیز ناباروری ۱۴ تا ۱۷ سال را تجربه کرده بودند. از نظر کیفیت ادراک بیماری (ناباروری) هم از کل افراد تحت بررسی، ۲۰درصد ادراک نامطلوب، ۵۹درصد ادراک متوسط و سرانجام ۲۱درصد ادراک مطلوبی از ناباروری‌شان داشتند. از نظر رفتار کمکجویی (اقدام درمانی) ۸۷درصد رفتار کمکجویی مدرن و فقط ۱۳درصد رفتار کمکجویی سنتی داشتند.

آزمون فرضیات مربوط به ادراک بیماری

در پژوهش حاضر رفتار بیماری را فرایندی درنظر گرفته‌ایم که ادراک بیماری مرحله اول آن و رفتار کمکجویی مرحله آخر آن است. ادراک بیماری از ۵ بعد تشکیل شده است که عبارت‌اند از برآیند، خط زمان، کنترل شخصی، کنترل درمان و نظاهرات هیجانی. مجموعه عواملی بر این ادراک مؤثرند؛ از جمله وضعیت توانمندی و وضعیت آمادگی. در ادامه به توصیف فراوانی ابعاد ادراک بیماری می‌پردازیم و سپس رابطه هریک از مؤلفه‌های وضعیت توانمندی و آمادگی را با ادراک بیماری (چه در سطح کلی و چه به صورت جداگانه با هریک ابعادش) بررسی می‌کنیم.

برآیند: با توجه به جدول ۱، از ۹۵ زن تحت بررسی، ۵۱درصد معتقدند ناباروری تأثیر متوسطی بر کیفیت زندگی‌شان دارد و ۴۲درصد نیز معتقدند ناباروری‌شان تأثیر زیادی بر کیفیت زندگی‌شان دارد و سرانجام ۷درصد معتقد بودند که ناباروری‌شان تأثیر پایینی بر زندگی‌شان دارد.

جدول ۱. توزیع فراوانی نمره برآیند بیماری افراد

درصد	فراوانی	برآیند بیماری
۴۲	۴۰	بالا (۱۵-۲۰)
۵۱	۴۸	متوسط (۱۰-۱۴)
۷	۷	پایین (۴-۹)
۱۰۰	۹۵	جمع

جدول ۱ رابطه برآیند بیماری را با وضعیت توانمندی و وضعیت آمادگی نشان می‌دهد. آزمون رابطه برآیند با درآمد ($P < 0.05$) است؛ بدین ترتیب که هرچه درآمد بالا می‌رود، برآیند بیماری کاهش پیدا می‌کند. به عبارت دیگر، با افزایش

درآمد تأثیر بیماری بر کیفیت کلی زندگی بهطور معناداری کاهش می‌یابد. آزمون رابطه برآیند با نظام ارجاع‌های عامیانه ($P<0.05$)، بدین معنی که بین دو متغیر رابطه معناداری وجود دارد. اما در متغیرهای دیگر، سطح معناداری در حد مقبولی نبوده و بین برآیند با سن، تحصیلات و مکان کنترل سلامت رابطه معناداری مشاهده نشده است.

خط زمان: جدول ۲ توزیع فراوانی نمره‌های خط زمانی زنان نابارور را نشان می‌دهد. از مجموع ۹۵ زن تحت بررسی، ۲۳ درصد اعتقاد دارند جریان بیماری و مقیاس زمان ناباروری شان در حد متوسط بوده و ۴۲ درصد دیگر آن را در حد کم و ۵ درصد دیگر نیز این جریان بیماری را در حد زمانی بالایی ارزیابی کردند.

جدول ۲. توزیع فراوانی نمره خط زمانی

درصد	فراوانی	خط زمانی
۵	۵	(۱۲-۱۵) زیاد
۵۳	۵۰	(۸-۱۱) متوسط
۴۲	۴۰	(۴-۷) کم
۱۰۰	۹۵	جمع

جدول ۲ رابطه خط زمان بیماری را با وضعیت توانمندی و وضعیت آمادگی نشان می‌دهد. آزمون رابطه خط زمان با سن ($P<0.05$) تا و بی کنдал) سطح معنی داری ($P<0.05$) قابل قبولی دارد. بدین ترتیب که هرچه سن بالا می‌رود، خط زمان بیماری کم می‌شود؛ با بالارفتن سن اعتقاد به اینکه جریان بیماری طولانی است، بهطور معناداری کم می‌شود.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرستال جامع علوم انسانی

جدول ۳. رابطه ابعاد ادراک بیماری با وضعیت توانمندی و وضعیت آمادگی

ارجاعات عامیانه			مکان کنترل سلامت				تحصیلات				سن				درآمد				ابعاد ادراک بیماری	
۶	۶.	۶.	۶	۶	۶	۶	۶	۶	۶	۶	۶	۶	۶	۶	۶	۶	۶	۶		
۷	۰	۱۱	۷	۰	۱۰	۰	۷	۲۸	۰	۰	۷	۰	۷	۸	۷	۷	۱۷	۰	پایین	۱
۵۱	۶۷	۴۱	۵۱	۵۷	۴۷	۶۷	۵۱	۳۶	۵۶	۵۶	۵۱	۲۵	۵۱	۵۳	۵۱	۸۷	۲۹	۵۶	متوسط	۲
۴۲	۳۳	۴۸	۴۲	۴۳	۴۳	۳۳	۴۲	۳۶	۴۴	۴۴	۴۲	۷۵	۴۲	۳۹	۴۲	۶	۵۴	۴۴	بالا	۳
دو=خی دو=۸۷۱			=تای کنصال				=تای کنصال				=تای کنصال				=تای کنصال				مقدار آزمون	
۰/۰۱			۰/۵۷				۰/۱۲				۰/۴۶				۰/۰۳				Sig	
۴۲	۶۴	۲۹	۴۲	۴۳	۴۰	۶۷	۴۲	۵۶	۳۷	۳۸	۴۲	۵۰	۵۳	۲۶	۴۲	۴۷	۴۳	۴۰	زیاد	۴
۵۳	۲۸	۶۸	۵۳	۴۸	۵۶	۳۳	۵۳	۳۶	۶۱	۵۰	۵۳	۰	۴۷	۶۶	۵۳	۵۳	۵۷	۴۹	متوسط	۵
۵	۸	۳	۵	۹	۴	۰	۵	۸	۲	۱۲	۵	۵۰	۰	۸	۵	۰	۰	۱۱	کم	۶
دو=خی دو=۱۴۳۷			=تای کنصال				=تای کنصال				=تای کنصال				=تای کنصال				مقدار آزمون	
۰/۰۰			۰/۵۰				۰/۲۱				۰/۰۳				۰/۳۱				sig	
۵۳	۵۶	۵۱	۵۳	۲۹	۵۷	۸۳	۵۳	۶۰	۵۴	۳۸	۵۳	۲۵	۷۰	۳۲	۵۳	۵۳	۵۷	۴۹	پایین	۷
۴۵	۳۹	۴۹	۴۵	۷۱	۴۰	۱۷	۴۵	۴۰	۴۳	۶۲	۴۵	۵۰	۳۰	۶۶	۴۵	۴۷	۴۳	۴۷	متوسط	۸
۲	۵	۰	۲	۰	۳	۰	۲	۰	۳	۰	۲	۲۵	۰	۲	۲	۰	۰	۴	بالا	۹
دو=خی دو=۳/۸۹			=تای کنصال				=تای کنصال				=تای کنصال				=تای کنصال				مقدار آزمون	
۰/۱۴			۰/۰۰				۰/۱۶				۰/۰۰				۰/۴۵				Sig	

بررسی جامعه‌شناسنختری رفتار بیماری زنان ناپارور ...

ادامه جدول ۳. رابطه ابعاد ادراک بیماری با وضعیت توانمندی و وضعیت آمادگی

ارجاعات عامیانه			مکان کنترل سلامت				تحصیلات				سن				درآمد				ابعاد ادراک بیماری				
۱۶	۲۰	۲۴	۱۶	۲۰	۲۴	۲۵	۲۰	۲۴	۲۵	۲۰	۲۴	۲۵	۲۰	۲۴	۲۵	۲۰	۲۴	۱۶	۲۰	۲۴	۱۶	۲۰	۲۴
۵۹	۶۴	۵۶	۵۹	۶۷	۵۴	۸۳	۵۹	۶۸	۵۴	۶۲	۵۹	۷۵	۵۸	۵۸	۵۹	۶۷	۴۹	۶۴	پایین	۱۶	۲۰	۲۴	
۳۹	۳۱	۴۴	۳۹	۲۴	۴۶	۱۷	۳۹	۳۲	۴۳	۳۸	۳۹	۲۵	۳۸	۴۲	۳۹	۲۰	۵۱	۲۶	متوسط	۱۶	۲۰	۲۴	
۲	۵	۰	۲	۹	۰	۰	۲	۰	۳	۰	۲	۰	۴	۰	۲	۱۳	۰	۰	بالا	۱۶	۲۰	۲۴	
= خی دو = ۴/۵۰			= تای کن达尔 = ۰/۰۱				= تای کن达尔 = ۰/۰۵				= تای کن达尔 = ۰/۰۱				= تای کن达尔 = ۰/۰۸				مقدار آزمون				
۰/۱۰			۰/۸۹				۰/۵۲				۰/۸۵				۰/۴۱				Sig				
۳	۰	۸	۳	۱۴	۰	۰	۳	۰	۰	۱۹	۳	۰	۶	۰	۳	۰	۰	۷	پایین	۱۶	۲۰	۲۴	
۴۲	۳۴	۵۶	۴۲	۱۴	۴۸	۶۷	۴۲	۴۸	۴۱	۳۷	۴۲	۲۵	۵۶	۲۴	۴۲	۱۳	۴۶	۴۹	متوسط	۱۶	۲۰	۲۴	
۵۵	۶۶	۳۶	۵۵	۷۲	۵۲	۳۳	۵۵	۵۲	۵۹	۴۴	۵۵	۷۵	۳۸	۷۶	۵۵	۸۷	۵۴	۴۴	بالا	۱۶	۲۰	۲۴	
= خی دو = ۱۱			= تای کن达尔 = ۰/۱۳				= تای کن达尔 = ۰/۰۶				= تای کن达尔 = ۰/۳۰				= تای کن达尔 = ۰/۲۶				مقدار آزمون				
۰/۰۰			۰/۱۹				۰/۵۱				۰/۰۰				۰/۰۰				Sig				
۲۰	۲۲	۱۷	۲۱	۰	۳۲	۸	۲۰	۸	۲۴	۲۵	۲۱	۰	۳۲	۸	۲۰	۱۳	۲۳	۲۲	نامطلوب	۱۶	۲۰	۲۴	
۵۹	۵۹	۵۸	۵۹	۲۵	۶۰	۶۰	۵۹	۴۸	۶۵	۵۶	۵۹	۲۵	۶۰	۶۰	۵۹	۷۳	۵۴	۵۷	متوسط	۱۶	۲۰	۲۴	
۲۱	۱۹	۲۵	۲۰	۷۵	۸	۳۲	۲۱	۴۴	۱۱	۱۸	۲۰	۷۵	۸	۳۲	۲۱	۱۳	۲۳	۲۰	مطلوب	۱۶	۲۰	۲۴	
= خی دو = ۰/۷۵			= تای کن达尔 = ۰/۱۶				= تای کن达尔 = ۰/۲۳				= تای کن达尔 = ۰/۲۲				= تای کن达尔 = ۰/۰۱				مقدار آزمون				
۰/۶۸			۰/۱۰				۰/۰۱				۰/۰۲				۰/۰۸				Sig				

آزمون رابطه خط زمان با نظام ارجاع‌های عامیانه ($14/37 = \text{خ} / \text{دو}$) سطح معنی‌داری ($P < 0.01$) قابل قبولی دارد؛ بدین معنی که بین دو متغیر رابطه معنادار آماری وجود دارد. اما در متغیرهای دیگر، سطح معناداری در حد مقبول نیست و رابطه معناداری بین خط زمان با درآمد، تحصیلات و مکان کنترل سلامت مشاهده نشده است.

کنترل شخصی: با توجه به جدول ۴، از مجموع ۹۵ زن تحت بررسی، ۵۳ درصد اعتقاد دارند توانایی و قابلیت بالایی بر کنترل و درمان ناباروری شان دارند، ۴۵ درصد نیز معتقدند این توانایی در حد متوسط است.

جدول ۴. توزیع فراوانی نمره کنترل شخصی افراد

درصد	فراوانی	کنترل شخصی
۵۳	۵۰	(۱۵-۲۰)
۴۵	۴۳	(۱۰-۱۴)
۲	۲	پایین (۴-۹)
۱۰۰	۹۵	جمع

جدول ۴ رابطه کنترل شخصی با وضعیت توانمندی و وضعیت آمادگی را نشان می‌دهد. آزمون رابطه کنترل شخصی با سن ($-0/27 = \text{تا و بی کندا}$) سطح معنی‌داری ($P < 0.01$) قابل قبولی دارد؛ بدین ترتیب که با بالارفتن سن، نمره کنترل شخصی پایین می‌آید. با افزایش سن، توانایی کنترل بیماری به طور معنی‌داری کاهش می‌یابد. آزمون رابطه کنترل شخصی با مکان کنترل سلامت ($0/26 = \text{تا و بی کندا}$) نیز سطح معنی‌داری ($P < 0.01$) قابل قبولی دارد، بدین معنی که هرچه مکان کنترل سلامت درونی می‌شود، نمره کنترل شخصی نیز بیشتر می‌شود. به بیان دیگر، هرچه مکان کنترل سلامت افراد به سمت مکان کنترل سلامت درونی پیش می‌رود، توانایی کنترل بیماری بیشتر می‌شود. اما در دیگر متغیرها، سطح معناداری در حد مقبول نبوده و رابطه معنادار آماری بین کنترل شخصی با درآمد، تحصیلات و نظام ارجاع‌های عامیانه مشاهده نشده است.

کنترل درمان: با توجه به جدول ۵، از مجموع ۹۵ زن تحت بررسی، ۵۹ درصد اعتقاد دارند که درمان پزشکی قابلیت بالایی در کنترل بیماری شان دارد و ۳۹ درصد دیگر معتقدند توانایی درمان‌های پزشکی در کنترل بیماری در حد متوسط است.

جدول ۵. توزیع فراوانی نمره کنترل درمان افراد

درصد	فراوانی	کنترل درمان
۵۹	۵۶	بالا (۸-۱۰)
۳۹	۳۷	متوسط (۵-۷)
۲	۲	پایین (۲-۴)
۱۰۰	۹۵	جمع

جدول ۵ رابطه کنترل درمان را با وضعیت توانمندی و وضعیت آمادگی نشان می‌دهد. آزمون دارای سطح معنی‌داری ($P < 0.05$) مقبولی نبوده است؛ به بیان دیگر، رابطه معنادار آماری بین اعتقاد به قابلیت کنترل درمان با متغیرهای درآمد، سن، تحصیلات، مکان کنترل و نظام ارجاع‌های عامیانه مشاهده نشده است.

تظاهرات هیجانی: جدول ۶ توزیع فراوانی نمره‌های تظاهرات هیجانی زنان نابارور را نشان می‌دهد. آزمجموع ۹۵ زن تحت بررسی، ۵۵ درصد دارای واکنش‌ها و پاسخ‌های هیجانی بالا (مثل ترس، اضطراب و افسردگی) به بیماری بودند و ۴۲ درصد دیگر نیز تظاهرات هیجانی متوسطی داشته‌اند.

جدول ۶. توزیع فراوانی نمره تظاهرات هیجانی افراد

درصد	فراوانی	تظاهرات هیجانی
۵۵	۵۲	بالا (۱۵-۲۰)
۴۲	۴۰	متوسط (۱۰-۱۴)
۳	۳	پایین (۴-۹)
۱۰۰	۹۵	جمع

جدول ۶ رابطه تظاهرات هیجانی را با وضعیت توانمندی و وضعیت آمادگی نشان می‌دهد. آزمون رابطه تظاهرات هیجانی با درآمد ($P < 0.01$) سطح معنی‌داری ($P < 0.01$) مقبولی دارد. بدین‌ترتیب که با بالارفتن درآمد، نمره تظاهرات هیجانی بالا می‌رود. با افزایش درآمد، تظاهرات هیجانی به ناباروری به طور معنی‌داری افزایش می‌یابد. آزمون رابطه تظاهرات هیجانی با سن ($P < 0.01$) نیز دارای سطح معنی‌داری ($P < 0.01$) قابل قبولی است؛ بدین‌معنی که هرچه سن بیشتر می‌شود، نمره تظاهرات هیجانی پایین می‌آید، یعنی با افزایش سن تظاهرات هیجانی افراد به ناباروری به طور معنی‌داری کاهش پیدا می‌کند. آزمون رابطه تظاهرات هیجانی با نظام ارجاع‌های عامیانه ($P < 0.01$) نیز سطح معنی‌داری ($P < 0.01$) قابل قبولی دارد؛ بدین‌معنی که بین دو متغیر رابطه معنادار آماری وجود دارد.

متغیرهای دیگر، سطح معناداری در حد قابل قبولی نبود و رابطه معنادار آماری بین تظاهرات هیجانی با تحصیلات و مکان کنترل سلامت مشاهده نشد.

کیفیت ادراک بیماری: با جمع‌بندی نمره‌های به دست آمده از ابعاد ادراک بیماری (برآیند، خط زمان، کنترل شخصی، کنترل درمان و تظاهرات هیجانی)، نمره کل کیفیت ادراک بیماری حاصل شد که طبق آن، نمره‌های بالا نشان‌دهنده کیفیت نامطلوب ادراک بیماری و نمره‌های پایین نشانه کیفیت مطلوب ادراک بیماری است. جدول ۶ آماره‌های مقیاس ادراک بیماری را نشان می‌دهد. میانگین و میانه نمونه به ترتیب ۵۱ و ۵۰ است. با توجه به اینکه حد پایین و بالای این مقیاس بین ۱۷ تا ۸۵ است، می‌توان گفت وضعیت ادراک بیماری در نمونه بررسی شده متوسط و بالاست.

جدول ۷. آماره‌های توصیفی نمره کیفیت ادراک بیماری

حداکثر	حداقل	نما	میانه	انحراف معیار	میانگین
۶۸	۳۶	۴۲	۵۰	۸/۱۱	۵۱

با توجه به جدول ۷، ۵۹ درصد پاسخگویان کیفیت ادراک بیماری متوسطی داشتند. ۲۱ درصد کیفیت ادراک مطلوب و ۲۰ درصد دیگر ادراک نامطلوبی از نازایی داشتند.

جدول ۸. آماره‌های توصیفی نمره کیفیت ادراک بیماری

درصد	فراوانی	ادراک بیماری
۲۰	۱۹	نامطلوب (۵۸-۸۵)
۵۹	۵۶	متوسط (۴۵-۵۷)
۲۱	۲۰	مطلوب (۱۷-۴۴)
۱۰۰	۹۵	جمع

با توجه به جدول ۸، آزمون رابطه ادراک بیماری با سن ($P < 0.05$) قابل قبولی دارد؛ بدین ترتیب که هرچه سن بالا می‌رود، نمره ادراک بیماری کاهش می‌یابد، یعنی با افزایش سن، ادراک کلی از بیماری به طور معنی‌داری به سمت ادراک مطلوب پیش می‌رود. آزمون رابطه ادراک بیماری با تحصیلات ($P < 0.05$) سطح معنی‌داری ($P < 0.05$) قابل قبولی دارد، بدین معنی که هرچه تحصیلات بیشتر می‌شود، نمره ادراک بیماری پایین می‌آید. به بیان دیگر، با افزایش تحصیلات، درک کلی از بیماری به

طور معنی‌داری به سمت ادراک مطلوب پیش می‌رود. اما در دیگر متغیرها، سطح معناداری در حد قابل قبولی نبوده و رابطه معنادار آماری بین ادراک بیماری با درآمد، مکان کنترل و نظام ارجاع‌ها مشاهده نشده است.

آزمون فرضیه‌های مربوط به رابطه رفتار کمکجویی و وضعیت توانمندی و آمادگی
جدول ۹ رابطه رفتار کمکجویی را با وضعیت توانمندی و وضعیت آمادگی نشان می‌دهد.
آزمون‌ها سطح معنی‌داری ($p < 0.05$) قابل قبولی نداشته‌اند و رابطه معنادار آماری بین رفتار کمکجویی با متغیرهای درآمد، سن، تحصیلات، مکان کنترل و نظام ارجاع‌های عامیانه مشاهده نشده است.

آزمون فرضیه مربوط به رابطه ادراک بیماری با رفتار کمکجویی
جدول ۱۰ رابطه ابعاد ادراک بیماری را با رفتار کمکجویی نشان می‌دهد. آزمون‌های رابطه خط زمان با رفتار کمکجویی ($11/0 = \text{خ} / \text{دو}$) دارای سطح معنی‌داری ($p < 0.05$) قابل قبولی است. بدین معنی که بین دو متغیر رابطه معنی‌دار آماری وجود دارد. آزمون رابطه تظاهرات هیجانی و رفتار کمکجویی ($2/0 = \text{خ} / \text{دو}$) نیز سطح معنی‌داری ($p < 0.05$) قابل قبولی دارد؛ بدین معنی که بین این دو متغیر نیز رابطه معنی‌دار آماری وجود دارد، اما در دیگر موارد سطح معنی‌داری قابل قبول نبوده است.

بررسی جامعه‌شناختی رفتار بیماری زنان نابارور ...

جدول ۹. رابطه ادراف بیماری با وضعیت توانمندی و وضعیت آمادگی

ارجاعات عامیانه	مکان کنترل سلامت				تحصیلات				سن				درآمد				رفتار کمک جویی				
	۸۷	۸۹	۸۶	۸۷	۱۰	.	۸۲	۱۰۰	۸۷	۹۲	۸۵	۸۸	۸۷	۱۰۰	۸۹	۸۴	۸۷	۸۰	۸۳	۹۳	
۱۳ ۱۱ ۱۴	۱۳	۰	۱۸	۰	۱۳	۸	۱۵	۱۲	۱۳	۰	۱۱	۱۶	۱۳	۲۰	۱۷	۷					مدون
۱۲			۵/۴۵				۲/۴۳			۱۱/۳۰				۲/۸						مقدار خود	
۰/۷۲			۰/۰۶				۰/۶۴			۰/۲۴				۰/۲۴						Sig	
۱			۲				۲			۲				۲						درجه آزادی	

پژوهشکاوی علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرستال جامع علوم انسانی

جدول ۱۰. رابطه ادراک بیماری با رفتار کمک جویی

sig	مقدار آزمون خی دو	رفتار کمک جویی			ابعاد ادراک بیماری		
		کل	سننتی	مدرن			
۰/۵۴	۱/۲۱	۷	۰	۸	پایین	برآیند	
		۵۰	۵۰	۵۱	متوسط		
		۴۲	۵۰	۴۱	بالا		
۰/۰۴	۶/۰۱	۴۲	۱۶	۴۶	پایین	خط زمان	
		۵۳	۶۸	۵۱	متوسط		
		۵	۱۶	۴	بالا		
۰/۲۴	۲/۸۴	۴۳	۷۵	۴۹	نامطلوب	کنترل شخصی	
		۴۵	۲۵	۴۸	بینابین		
		۲	۰	۳	مطلوب		
۰/۸۵	۰/۳۱	۵۹	۵۸	۵۹	نامطلوب	کنترل درمان	
		۳۹	۴۲	۳۹	بینابین		
		۲	۰	۲	مطلوب		
۰/۰۲	۷/۷۵	۳	۰	۴	پایین	تظاهرات هیجانی	
		۴۲	۸	۴۷	متوسط		
		۵۵	۹۲	۴۹	بالا		
۰/۱۱	۴/۳۵	۲۰	۱۷	۲۱	نامطلوب	ادراک بیماری	
		۵۹	۸۳	۵۵	بینابین		
		۲۱	۰	۲۴	مطلوب		
		۹۵	۹۵	۹۵	تعداد	جمع	
		۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	درصد		

بحث و نتیجه‌گیری

رفتار بیماری به شیوه‌های مختلف در ک نشانه‌ها، ارزیابی و عمل (یا عمل نکردن) آنها (ادراک نشانه‌ها) ازسوی افراد گوناگون اطلاق می‌شود. رفتار بیماری به‌مثابة فرایند عبارت است از ادراک بیماری، استناد معنا، بیان علائم، واکنش‌های مقابله‌ای و رفتار کمک‌جویی. ناباروری یکی از بیماری‌هایی است که رفتار بیماری آن بیش از دیگر عوامل تابع متغیرهای اجتماعی و فرهنگی است. بهعلت اهمیت زیاد مسئله فرزندآوری در بسیاری از فرهنگ‌ها، از جمله فرهنگ سنتی جامعه‌ما، مطالعه حاضر ازمنظر جامعه‌شناسی پژوهشکی به بررسی رفتار بیماری زنان نابارور استان مازندران پرداخته است. برای تحلیل رفتار بیماری به بررسی مرحله اول آن (ادراک بیماری) با استفاده از الگوی خودگردانی لونتال و همکاران، و مرحله آخر آن (رفتار

کمکجویی) با کمک الگوی درمان جویی گونای (۲۰۰۵) پرداخته‌ایم. تأثیر وضعیت توامندی (درآمد) و وضعیت آمادگی (سن، تحصیلات، نظام ارجاع‌های عامیانه و مکان کنترل سلامت) بر هریک از موارد یادشده (ادراک بیماری و ابعادش، رفتار کمکجویی) با استفاده از الگوی لین وایت تحت بررسی قرار گرفته است.

نتایج نشان می‌دهد ۵۹ درصد افراد تحت بررسی دارای کیفیت ادراک بیماری متوسط و ۲۱ درصد دارای کیفیت ادراک مطلوب و ۲۰ درصد دارای کیفیت ادراک نامطلوب هستند. درباره رفتار کمکجویی نیز نتایج بررسی نشان داده است که بیشترین فراوانی (۸۷ درصد) رفتار کمکجویی مدرن و ۱۳ درصد رفتار کمکجویی سنتی دارند. نتایج این پژوهش گویای آن است که بین وضعیت توامندی و وضعیت آمادگی با ابعاد ادراک بیماری رابطه معنادار آماری وجود دارد، اما با رفتار کمکجویی رابطه معناداری مشاهده نشده است. نتایج پژوهش حاضر با نتایج تحقیق وایت (۲۰۰۵) ناهمانگ است که به آزمون یک الگوی کمکجویی در ناباروری پرداخت و به این نتیجه رسید که الگوی کمکجویی از دو دسته وضعیت توامندی و وضعیت آمادگی اثر می‌پذیرد. اما قسمتی از این مطالعه در پژوهش حاضر نیز تأیید شد که به این نتیجه رسیده است که عناصر شناختی نقش مهمی در درمان جویی و گزینش الگوهای درمان جویی دارند. به طوری که در نتایج پژوهش حاضر مشاهده می‌کنیم، ابعاد خط زمان و تظاهرات هیجانی ادراک بیماری با رفتار کمکجویی رابطه معناداری دارند. نتایج پژوهش فعلی، همسو با مطالعات مسعودنیا (۱۳۸۴)، رفتار بیماری را به مثابة فرایند تأیید می‌کند. پژوهش فعلی همسوست با یافته‌های پژوهش عظیمی (۱۳۸۹) که تمایل بیشتر زنان نابارور را به گزینش الگوهای مدرن درمان جویی نشان می‌دهد، اما با نتایج گونتوپالی و چن‌چل گودم (۲۰۰۰) همسو نیست که بیان کرده‌اند مراجعة افراد نابارور به پزشکان متخصص، برخلاف مراجعته‌شان به پزشک سنتی، به ندرت اتفاق می‌افتد. این پژوهش با پژوهش بهاتی (۱۹۹۹) که نشان داد زنان نابارور دامنه متفاوتی از روش‌های درمانی، چون مراجعته به پزشکان متخصص، دعانویسان و... را تجربه کردند نیز همانگ بوده است.

آنچه در پژوهش حاضر اهمیت دارد، تأثیر چشمگیر متغیر مستقل سن بر مؤلفه‌های ادراک بیماری است؛ به طوری که هرچه سن زن نابارور بالا می‌رود، به این موضوع اعتقاد پیدا می‌کند که بر بیماری اش کنترلی ندارد و نیز جریان ناباروری اش را طولانی نمی‌بیند. همچنین بالارفتن سن باعث می‌شود فرد در ک مطلوبی از بیماری اش به دست آورد و تظاهرات هیجانی اش کم شود. دومین متغیر مؤثر در این مطالعه درآمد است، به طوری که هرچه درآمد افراد بالاتر می‌رود، تأثیر ناباروری بر ابعاد کلی زندگی کمتر می‌شود. این موضوع اهمیت توجه به کاهش دادن